AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0.50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN.
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Frankrijk's toekomst

———o———

De heer Eugene Tavernier, mede-redacteur van de *Univers*, zet in zijn jongste brochure, door het huis Retaux uitgegeven, voor de katholieken de redenen uiteen, die hen vertrouwen kunnen doen stellen in de toekomst van Frankrijk. Een dier redenen, de voornaamste, die alleen reeds voldoende zoude zijn, is: de onfeilbare belofte van Christus, die Zijn Kerk de overwinning toezegt. Maar voor dat de Kerk van Christus dit tijdperk hare geschiedenis zal intreden, kan zij nog een weg van smarten te bewandelen hebben. Waar gaat zij nu heen? Gaat zij een schitterende toekomst of een tijdperk van smarten te gemoet? Die vraag houdt vele hoofden bezig. De heer Tavernier beschouwt de zaak met voorliefde van haar beste zijde; hij is van meening, dat er voor de volgende eeuw redenen te over zijn, om die met blij vertrouwen in te treden, en zijn overtuigende welsprekendheid, haalt den lezer zijner brochure gemakkelijk tot die meening over.

Naarmate het pontificaat van Leo XIII zich ontwikkelt, naar die mate ontplooit de Kerk met vertrouwen Haar vleugelen om de toekomst, krachtig als zij zich gevoelt door de hechte banden waarmede zij aan het verleden en het heden verbonden is te gemoet te snellen. Slechts sinds weinig jaren kan men eenigsinds begrijpen wat de naaste tijden brengen zullen. Geheel terneer geslagen en ontmoedigd spraken weleer veel katholieken van "Slechte tijden;" zij schenen te meenen dat het kwaad steeds aangroeien zou: iedere nieuwe richting in de politiek of het maatschappelijk leven beschouwden zij als een noodlottig verschijnsel. Zij warden alles dooreen en teekenden niets scherp af; zij hielden de wettige eischen van den werkman, die met den dag zijn rechten meer begint te beseffen, voor het verwijderd gedruis van een naderende de Revolutie, en de voortgang der democratie als het voorspel van een nieuw schrikbewind. Het volk, dat het hoofd verheft: het streven van den werkman naar het herstel van een maatschappelijke orde: dat alles was voor de katholieken, waarvan de schrijver der brochure spreekt, het beeld der gebeurtenissen van het jaar 1793. Zij begrepen weinig dat de toestand, sinds 1789 in het leven geroepen, onvolmaakt, gebrekkig, onstandvastig was; uit onwetendheid, wilden zij hem handhaven, terwijl het einde der eeuw als vanzelve een nieuwe regeling der zaken aanbracht.

Voor dit slag van ontmoedigde katholieken biedt de brochure van den heer Tavernier de bemoedigendste gedachten aan. Schrijver zegt niet: "De oude wereld schrijdt voort naar een afgrond; redden wij haar!" Waarom zou hij aldus spreken? Op politiek gebied bezat de oude wereld eerbiedwaardige maar onzekere regeeringsvormen; op maatschappelijk gebied bezeerde het zich op een bezuiningsleer geheel tegenovergesteld aan het Evangelie. Die oude wereld, waaraan een zeker getal conservatieven zich krampachtig vastklemmen, in de overtuiging dat dit het beste is, zij is weleer ontstaan door het streven tegen de middeleeuwen, door opstand tegen den invloed der Kerk: waarom zou diezelfde Kerk haar dan nu doen voortbestaan?

Ziehier echter wat de heer Tavernier in 't kort als zijn meening uitdrukt: "Een nieuwe wereld doemt voor ons op, doopen wij haar." In de geschiedenis van de ontwikkeling der menschheid is de aangewezen plaats der Kerk meer bij de wieg dan bij het graf der volken. Zóó begreep zij haar zending, toen de barbaren nieuwe Staten stichten op de puinhoopen der Romeinsche wereld. Met een gemakkelijkheid, die van diepe historische kennis getuigt, vergelijkt de heer Tavernier, de vijfde met het einde der negentiende eeuw.

Evenals nu telde men in de vijfde eeuw ware en valsche conservatieven: de valsche wilde de wankelende vormen op politiek en maatschappelijk gebied bewaren; de ware conservatieven, vooral de katholieke priesters, zegenden en leidden de nieuwe beweging die ontstond. Deze vergelijking van die twee tijdvakken spreidt een helder licht over de toestanden die wij heden beleven, en allen die aan de houding, welke de Kerk in onzen dagen op politiek en maatschappelijk gebied aanneemt, weinig vertrouwen stellen, levert dit werkje een belangrijk onderricht. Voorzeker de Kerk is voor het behoud. Zij bezit de schat en houdt vast aan de toepassing der christelijke beginselen, die de noodzakelijke grondslag zijn der maatschappij. Zij echter, die zich conservatieven noemen, beelden zich niet in dat de Kerk immer aan hun zijde staat.

Van het begin tot het einde vol bemoedigende opwekking sluit de heer Tavernier zijne brochure met deze woorden die den geest van het boek weergeven en er als het merg van zijn:

"De oude maatschappij, die zich verontwaardigt, bij de boodschap dat zij niet altijd duren zal, moet rekening zien te houden, al was het slechts uit eigenbelang, met de groote wet van verandering en vernieuwing. Al wat er groots en goeds in de tegenwoordige wereld is, kan slechts onder die voorwaarde behouden blijven. Zóó heeft de Kerk de Romeinsche beschaving gered en is oorzaak geweest dat zij herbloeide. Zóó zal Zij, als wij reeds lang zijn heengegaan, zonder ophouden de nooit onderbroken beweging blijven leiden, die alle schepselen heenvoert naar de plaats, hun door de Voorzienigheid aangewezen."

De toestand is scherp geteekend. Hier de Kerk, die de vooruitgang voorstaat, die de historische ontwikkeling vergezelt en die juist daardoor de verzekering heeft bij de lotsbestemming der geschiedenis voor te zitten; daar de kampioenen van het oude "liberalisme," die reeds meer dan vijftig jaren lang de Kerk beschuldigen, vijandin te zijn der vooruitgang, en die niet beseffen, dat zij door de fransche revolutie te verheerlijken, zich de grootste vijanden toonen der ware vooruitgang.

De heer Tavernier schrijft ergens: "Weldra, meer nog dan wij nu ontwaren, zal de menigte ten volle begrip krijgen van de rechten, die zij door de gebeurtenissen in '89 niet kon verdedigen en die een blinde zucht tot behoud haar heden nog ontzegt."

Waar zulk een taal, zegt te recht de *Moniteur de Rome*, de pen van een dagbladschrijver ontvloeit, mag men hopen, dat het ontzettend misverstand tusschen de gelasterde Kerk en een dolende menigte weldra zal opgehouden hebben te bestaan.

———

Aan de leden
van de Vereenigde Protestantsche
Gemeente te Curaçao.

Geachte Medeleden!

De kerkeraad, aan wien Gij de zaken van uwe Gemeente hebt opgedragen of overgelaten, in 't bijzonder ook de belangen van uwe armen en weezen, gevoelt zich verplicht U beleefdelijk onder de aandacht te brengen, dat de inkomsten van het weesfonds in de verste verte niet voldoende zijn om aan hen, die ten laste daarvan komen, dien steun te geven, die voor een eenigszins goede opvoeding noodzakelijk is. Dientengevolge gaan vele weezen zedelijk en maatschappelijk verloren en komen verreweg de meeste hunner later voor rekening van de diakonie.

Daar wij nu overtuigd zijn, dat Gij gaarne dezen treurigen toestand zult willen helpen verbeteren, komen wij tot U met de mededeeling van een plan, dat wij gaarne met Uwe mededeeling zagen ten uitvoer gebracht. In November of December, of zoo spoedig als de kans er voor bestaat, wenschen wij namelijk een "bazaar" of een "fancy-fair" te houden, waar ten bate van het weesfonds allerlei artikelen van smaak, kunst, nut enz. enz. zullen worden ten toon gesteld en verkocht of verloot; daarbij willen wij tevens trachten een soirée musicale te organiseeren en alle krachten inspannen om alles zoo aantrekkelijk mogelijk te maken.

Waar wij op deze wijze (het nuttige met het aangename vereenigende) de arme, ouderlooze kinderen onzer gemeente wenschen te steunen, daar is het zeker niet tevergeefs, dat wij u met dezelfden drang vragen: helpt ons dit plan ten uitvoer brengen en door afstand van wat Gij zelf daarvoor wilt vervaardigen of aankoopen of van 't een of ander, dat reeds in uw bezit is en dat Gij daarvoor missen wilt, de bedoelde verzameling artikelen bij elkander krijgen.

Wij verklaren ons gaarne bereid goederen enz. in ontvangst te nemen, ook grootere en kleinere geldsommen; nadere inlichtingen te geven en raadgevingen van welgezinden te dezen opzichte te willen overwegen.

Maar ook zijn wij vrij ons te richten tot

Alle bewoners van Curaçao, die niet tot de Vereen. Prot. Gem. behooren

met de bede, leest ook Gij het bovenstaande en wilt ook Gij ons helpen in onze pogingen om onzen weezen een betere bedeeling en opvoeding te doen bezorgen. Ook Uwe hulp zal hooggewaardeerd worden, ja uit den aard der zaak hooger omdat 't der gemeenteleden eigene weezen geldt.

Is vroeger reeds meer dan eens gebleken, dat de Curaçaosche bevolking met echt liberalen zin bezield is om, waar er nood is, te helpen zonder vooraf te vragen: "welken godsdienst belijdt Gij of welke richting zijt Gij toegedaan?" wij vertrouwen, dat ook ons beroep op uwen lust om goed te doen gewenschte gevolgen hebben zal.

Met de meeste Hoogachting
De kerkeraad der Vereen. Prot Gemn. te Curaçao,

A. VAN DER HOEVEN.
H. EVERTSZ.
P C. GORSIRA.
F. W. NEUMAN.
J. MÖLLER.
ANTON LEON.
J. E. VAN DER MEULEN.
T. F. W. KRAFFT.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

In de parochie van S. Anna, te Otrobanda, van Santa Maria, en van den H. Joseph te Barbe, werden in de laatste dagen respectievelijk 130, 100, en 50 kinderen tot de Eerste H. Communie aangenomen.

God voltrekke het goede werk, wat hier begonnen is.

———

Bij Gouvernements-beschiking dd. 5 dezer maand N°. 485 is aan den heer H. C. Henriquez, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als Kapitein bij de dienstdoende Stedelijke Schutterij, onder dankbetuiging voor de als zoodanig door hem bewezen diensten met vergunning om de uniform van zijn rang te blijven dragen.

———

Bij Gouvernements-beschikking dd. 10 dezer maand N°. 491 is aan den heer J. Möller, koloniaal ontvanger alhier, tot herstel van gezondheid een jaar verlof naar Nederland verleend.

———

Bij Gouvernements beschikking dd. 10 dezer maand N°. 492 is de heer I. Debrot, 1e. Commies ter Gouvernements-secretarie belast met de waarneming der betrekking van Koloniale ontvanger.

———

In verband met het bepaalde bij Gouvernements beschikking van den 28n. Juli dj. N°. 463/42 wordt hierbij bekend gemaakt, dat de 3e. zinsnede van art. 6 van de Instructie ter uitvoering van den postwisseldienst als volgt wordt gelezen; "Op de strook der postwissels mogen mededeeling van allerlei aard van den afzender aan den geadresseerde voorkomen."

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Maria del Pilar Castro, Eulojia Janes, Jane E. Morton, Magdalena Specht.

NEDERLAND.

— Volgens een Haagschen correspondent denken H. H. M. M. de Koninginnen tot Sept. e. k. op Het Loo te vertoeven. Onze jonge Vor-

stin moet er zeer goed uitzien; het verblijf in Zwitserland heeft, volgens degenen die haar gezien hebben, een zeer gunstigen invloed gehad op haar gezondheid en dr. van Tienhoven, op wiens advies de reis werd ondernomen en die zich van Hr. Ms. bevinden reeds ging overtuigen, is zeer tevreden over de resultaten. Men make daaruit niet op, dat de buitenlandsche bladen, die verontrustende mededeelingen deden over ons Koninginnetje, dan toch niet zoo geheel en al ongelijk hadden; want er is van ziekte gelukkig geen oogenblik sprake geweest. Koningin Wilhelmina is een kind met een teeder gestel, dat voortdurend oordeelkundig moet worden gestaald, ziedaar alles. Thans is de vacantie voor de jonge vorstin weder voorbij: de lessen zijn weer begonnen en behoudens in zeer drukkende warmte, werkt Koningin Wilhelmina vijf uren daags, de piano studie daaronder begrepen en ook de muzieklessen, waarvoor de heer Stortenbeker, hofpianist, elke week één dag naar *Het Loo* komt.

De tijd nadert langzamerhand, waarop de koningin meer en meer voor de taak die haar wacht moet worden opgeleid.

Nog maar vijf jaren scheiden ons van haar kroning. En dat de verstandige moeder daarop reeds nu bedacht is, blijkt uit velerlei maatregelen, die in den laasten tijd zijn genomen. Ook het restaureeren van 't vroeger kroonprinselijk paleis op den Kneuterdijk te 's Hage, hetwelk de Regentes voornemens is met Augustus 1898 als Koningin-moeder te betrekken, duidt aan dat de overgangtoestand allengs wordt ingetreden.

— Het heeft Hare Majesteit de Koningin-Weduwe-Regentes behaagd den buitengewoon gezant en gevolmachtigd Minister der Koningin te Weenen, den heer J. A. Mazel, in buitengewone zending af te vaardigen naar het Servische Hof ter overhandiging aan Zijne Majesteit den Koning van Servië van Harer Majesteits antwoord op de brieven van dien Doorluchtigen Vorst, houdende kennisgeving van de aanvaarding der Regeering door Hoogstdenzelve.

— Den 15 Juli ontving H. M. de Regentes ten gehoore den heer Von Faldein, buitengewoon gezant van Waldeck-Pyrmont, die H. M. officiëel mededeeling deed van het overlijden van den vorst van Waldeck-Pyrmont. Ook werd ten gehoore ontvangen baron Von Oheimb-Enzen, die mededeeling deed van het overlijden van den prins van Schaumburg-Lippe. Beide heeren waren den gast aan de Koninklijke tafel.

— De nieuwe internuntius bij ons Hof, Mgr. Lorenzelli, verliet Zaterdag Rome, om, na een kort oponthoud bij zijn familie te Porretta, zich rechtstreeks naar zijn post te begeven.

Z. Exc. arriveerde den 12n. Juli ten half twee te s' Gravenhage, vergezeld van den auditeur Mgr. Bovieri, die den nieuwen internuntius tot Dordrecht was tegemoet gereisd.

— In de politieke kringen te 's Gravenhage wordt het bericht uit Indië, als zoude de gouverneur-generaal op verzoek der regeering, nog een jaar het bestuur der kolonie blijven voeren, betwijfeld. Integendeel wordt verzekerd, dat de heer Pijnacker Hordijk bij zijnen wensch om nog dit jaar zijne bestuurstaak neer te leggen, blijft volharden.

BUITENLAND.

Rome.— Wegens den strijd, die in alle landen over het beginsel der democratie bestaat, zal de H. Vader zijn uitspraak hierover doen gelden. Deze zal, volgens den *Courr. des Brux.* gegeven worden in den vorm van een schrijven aan den heer Decurtins, lid van den Nationalen Raad van Zwitserland, welbekend door zijn krachtig streven in de sociale kwestie volgens de Katholieke beginselen.

— Zooals men weet, wil de Paus, gelijk hij in zijne Encycliek uiteenzette, voor de Indiën eene inlandsche geestelijkheid gevormd zien. Er zullen binnenkort twee seminariën worden opgericht, en de pater generaal van twee zeer belangrijke religieuze orden zijn belast met het leveren van personeel, om die instellingen te beheeren, er het onderwijs te geven en inlandsche geestelijken te vormen.

— De H. Vader brengt bij de groote hitte tegenwoordig den dag grootendeels door in eene zaal van den Leo-toren, die achter in de tuinen van het Vaticaan gelegen is. Reeds zeer vroeg in den ochtend verlaat de Paus zijne vertrekken en begeeft zich daarheen.

Italie. — In een Kamerzitting van 25 Juni zat een Siciliaansch afgevaardigde midden onder eene rede luidop met een collega te praten, zoodat een ander Kamerlid hem uitriep, dat hij zwijgen zou.

„ Ik heb het recht te spreken !" viel de heetbloedige Siciliaan uit.

„ En wij hebben het recht te hooren."

„ Domkop !"

„ Ezel !"

„ Zwijn !"

De heeren werden handgemeen. Collega's schoten toe, pakten hen in de kraag en trokken hen van elkander.

Natuurlijk moest er geduelleerd worden.

Den volgenden dag sloegen zij elkaar met sabels om de ooren, en toen zij eruit zagen als een paar sjouwers die aan 't bekkensnijden zijn geweest, drukten ze elkaar de hand en verzekerden elkander hunne hoogachting.

Ergerlijk is het alleen, dat, terwijl het nieuwe Italiaansche strafwetboek ook zeer scherpe straffen bedreigt tegen het duel, deze nooit op Kamerleden worden toegepast.

Die heeren schijnen het voorbeeld te mogen geven van wetsovertreding.

Maar als twee arme drommels op straat met de vuisten bakkeleien, komt de politie en rekent ze in.

— Te Paladina, in de provincie Bergamo, waren de arbeiders der weverij Merati verplicht 15 uren daags te werken. Die onbillijk lange arbeidsduur stiet den werklieden eindelijk zoodanig tegen de borst, dat zij besloten het werk te staken.

Dit vernam de pastoor. Hij ontbood de leiders en hield hun voor oogen, hoe verkeerd zij handelden. Hun doel was goed: vermindering van arbeidsduur, maar zij legden het verkeerd aan. Hun verzet zou verbittering wekken, en de ellende zou hen toch ten slotte dwingen het hoofd te buigen. De pastoor bood hun aan, namens hen met den patroon te gaan spreken. Dit geschiedde, en zonder staking of ongeregeldheid werd het aantal werkuren van 15 op 12 verminderd.

Frankrijk.—Men schrijft ons uit Parijs den 11 Juli. De studenten der Academie van Schoone Kunsten waren op voet van oorlog met de politie. De oorzaak daarvan werd het volgende:

Eenige dagen te voren hielden die heeren een bal in het *Quartier latin*, dat rijk is aan zeker soort van dames, die er dan ook talrijk vertegenwoordigd waren. Er werden zulke zedelooze vertooningen gegeven, dat de justitie op aanvrage van senator Béranger verscheidene dier jongelieden en vrouwen vervolgd heeft.

Daarover waren de heeren studenten gebelgd, en zij gingen voor het huis van den senator Béranger manifesteeren. Opstootjes waren het gevolg, de politie kwam tusschenbeiden, en, in het woest gevecht tegen de ruwe jongelui, heeft ongelukkigerwijze een agent eenen te nieuwsgierigen toeschouwer, zekeren Nuger, kantoorbediende, die zich in het gedrang waagde, een slag op het hoofd gegeven, waaraan hij nog denzelfden avond stierf.

Daar waren de poppen aan 't dansen. Er werd gemanifesteerd voor de Kamer, en men eischte niets minder dan het ontslag van den minister president Dupuy.

Den volgenden dag hielden de artisten eene betooging voor het hoofdbureau van politie, om het ontslag van den politie-prefect Lozé te eischen. Zij wierpen de ruiten in en lichtten de deur van den hoofdingang uit de hengsels. Driehonderd sagenten deden toen eene charge en dreven de betoogers uiteen. De bereden schutterij hield de straten afgezet. De schade aan het hoofdbureau is zeer groot.

Nadat de betoogers hier verdreven waren, gingen zij hun rumoer voortzetten op den boulevard Saint Michel, waar zij lantaarnpalen en kiosken stuksloegen. Toen de bende naar de overzijde der Seine wilde trekken, vond zij de brug afgezet door de politie.

Terzelfder tijd trok nog eene andere bende over de boulevards. Tegen halftwaalf had opnieuw eene botsing plaats op den boulevard Saint Michel, waarbij de politie door de studenten ontwapend werd; drie agenten werden gewond.

De spektakelmakerij der studenten-artisten sleep ernstige gevolgen na zich. De opstootjes zijn in een formeel oproer ontaard, waarin roode vlaggen, barricades en gevechten met de cavalerie reeds hare intrede beginnen te doen. De ongeregeldheden worden thans niet meer bedreven door de studenten, maar door het gepeupel, opgestookt door eene bende anarchisten met den beruchten Pemjean aan het hoofd.

De studenten keuren nu in een manifest de gewelddadigheden af. Dat wascht hen echter niet schoon. Zij zijn de aanleiding, de oorzaak. Het is met hen als met kinderen, die met lucifers spelen en, als er brand komt, huilen dat ze het niet helpen kunnen.

Voor het hospitaal Charité, waar Nuger's lijk lag, dat de regeering heimelijk wilde begraven, teneinde schandalen te voorkomen, hield eene groote bende de wacht, om een geheim wegvoeren van het lijk te beletten. Toen er brigades politie verschenen, werden zij ontvangen met uitjouwingen, gefluit en den kreet: moordenaars!

Het Quartier Latin heeft het aanzien van eene bestormde stad. Verbrijzelde lantaarns; de winkels gesloten; patrouilles voortdurend heen en weer loopend. Van de kiosken der courantenverkoopsters, van de advertentiekolommen boven de waterplaatsen zijn de glazen ingegooid; de ijzeren roosters om de boomen zijn weggerukt en liggen op straat; bij het standbeeld van de Broca voor de Ecole de médicine was een omnibus omgeworpen, en men was bezig er een vuurtje in te stoken, toen de cavalerie de menigte verstrooide.

Alle huizen waren gesloten. In de koffiehuizen brandde geen licht; de meeste gaslantaarns hebben geen glazen meer en verlichtten met haar flikkerende vlam de straat.

Te ruim acht uur arriveerde een regiment kurassiers, dat, gaande langs de rue de Rivoli, daar een geweldige beweging veroorzaakte. Een detachement, dat op den boulevard St. Michel kwam, zag zich door de opeengepakte menigte toejuichen, toen het commando: steek op sabel! had geklonken. *Vive l'armée!* riep het volk. Het detachement bleef slechts heen en weer patrouilleeren aan de politie de taak overlatende om nu en dan de menigte wat in beweging te brengen. Eene afdeeling republikeinsche garde werd nu weer door de menigte uitgejouwd.

Tot 9 uur werden nog voortdurend talrijke charges uitgevoerd, van de Pont Saint Michel tot aan de prefectuur.

Een eskadron dragonders bezette het voorplein der Notre Dame, gereed om tusschenbeiden te komen.

De politie heeft dien avond op schandelijke wijze huisgehouden in het Hôtel-Dieu. Toen de interne assistenten aan den ingang van het hospitaal naar het gewoel op straat stonden te kijken, maakte de politie met de blanke sabel een charge op hen. De agenten vervolgden hen zelfs tot binnen in het gebouw en ranselden er geducht op los; een oude portier, die de agenten wilde tegenhouden, werd door een hunner bij de keel gegrepen en half gesmoord. De internen, die reeds drie dagen de handen meer dan vol hadden om de gewonden te verzorgen, zijn uiterst verontwaardigd over het brutaal optreden der politie en de schending van hun hospitaal, en eischen voldoening. De prefect van politie kwam persoonlijk zijn leedwezen over het gebeurde betuigen. De doctoren zullen een protest tot de Kamer richten.

In den loop van den nacht zijn 120 personen gearresteerd, onder wie 11 vrouwen. Men zegt, dat ook de student Carrère, president van het comité der studenten, dat tijdelijk zitting hield in het café *De la Source*, in hechtenis is genomen. De regeering heeft 25 bataljons infanterie en een regiment cavalerie naar Parijs laten komen.

Duitschland. — De 40ste algemeene Duitsche Katholiekendag zal dit jaar van 27 tot 31 Augustus te Würzburg, in Beieren, plaats hebben. Reeds tweemaal heeft de oude bisschopsstad aan den schoonen Main, de parel van het Frankenland, den Katholiekendag binnen hare veste zien vergaderen: den 16den in het jaar 1864 en den 25sten in 1877.

—Men is in Duitschland altijd overtuigd geweest, dat de vorige rijkskanselier het erop aanlegde, het federalitisch karakter van het Duitsche Rijk zooveel mogelijk te onderdrukken en Pruisen den overwegenden invloed te geven. Thans komt Bismarck verzekeren, dat hij een felle tegenstander was van het *Grosspreussenthum!* En dat vertelde hij aan eene deputatie Lippe-Detmolders, wier vorst indertijd zoo gramstorig was over Bismarcks bemoeizucht en inmenging, dat hij het plat-Duitsche woord uitte: *Hier heff Bismarck nix to seggen.*

Het blaadje is gekeerd. Nu Bismarck gevallen is, wil hij precies het tegenovergestelde van vroeger.

Hij, die zooveele kleine Staten inslokte en bij Pruisen inlijfde, bezwoer nu in zijne spech de kleine Staten te handhaven als van het grootste nut voor de eenheid: zij zijn het cement tusschen de steenen, zeide hij.

Bismarck, de bureaucraat bij uitnemendheid, schilderde nu de bureaucratie als een nationaal gevaar, als een boa constrictor voor het nationaal bewustzijn.

Men zal toegeven, dat zijne tegenwoordige inzichten beter zijn dan de vroegere. Maar als iemand streven naar *Grosspreussenthum* kon verweten worden, dan was het zeker eer Bismarck dan zijn opvolger. Caprivi toch heeft het ambt van Pruischminister-president van het rijkskanselierschap afgescheiden.

Van meer belang echter was Bismarck's wijzen op de te weinige kracht, die de Senaten aan den dag leggen. De Heerenhuizen der Landdagen laten zich uitwisschen door de Kamers, zeide hij, en dat moet niet. Ook de rijks-senaat, die een zoo kolossaal overwicht kon hebben, is niet meer in tel: men vergeet den Bondsraad en denkt, dat de Rijksdag almachtig is.

Wat groot privilege zou men het achten, als de vorsten van kleine bondsstaten een lid in den Rijksdag mochten benoemen, niet waar? Welnu, ze benoemen gezanten in den bondsraad, en dezen hebben te allen tijde het recht, het woord te gaan voeren in den Rijksdag, ook al maken ze deel van de minderheid in den Bondsraad uit. Bismarck oordeelde, dat men van dit recht meer moest gebruik maken.

In den tegenwoordigen tijd, nu men vooral de Kamers van afgevaardigden tot souvereine lichamen tracht te maken en bij het wassen der democratische strooming de beteekenis der meer beraden en behoudsgezinde Hoogerhuizen tracht weg te cijferen ofwel dezen door dreigementen vrees wil aanjagen, verdienen deze woorden van Bismarck wel overweging.

— Het stadje Haltern, in Munsterland, is een der weinige, waar de burgers geen gemeentebelasting behoeven te betalen. Maar, sterker nog, zij kunnen ieder jaar uit de gemeentekas geld gaan halen. De stad bezit vele groote bosschen, en uit de opbrengst van den houtverkoop worden niet alleen de kosten der gemeentehuishouding bestreden, maar het overschot wordt onder de inwoners verdeeld. Zoo kunnen ieder jaar 400 burgergezinnen weer eene som van veertienduizend mark deelen.

— Een atheïst, zekere dr. Huber

heeft een boek geschreven, waarin hij tracht te betoogen dat de zedelijkheid ook zeer wel zonder godsdienstigen grondslag kan bestaan. Hij zond een exemplaar van zijn werk aan keizer Wilhelm. Deze heeft het door een zijner secretarissen laten onderzoeken en, na diens rapport gehoord te hebben, een antwoord doen zenden aan dr. Huber, waarin dezen op zeer hoffelijke doch duidelijke wijze wordt te kennen gegeven, dat de keizer het boek streng afkeurt.

—Bij de laatste Rijksdagverkiezingen hebben vele candidaten zich moeten verplichten voor de heffing der gedwongen inenting werkzaam te zullen zijn. Een Leipziger afgevaardigde zal het voorstel tot intrekking der vaccinatie-wet indienen; de noodige steun van vijftien handteekeningen is hem reeds toegezegd.

Engeland. — Welke kolossale fortuinen er in Engeland bestaan, blijkt uit de opgaven der successie-administratie van de vermogens, die in 1892 bij vererving zijn achtergelaten. 157 erflaters lieten een fortuin na van meer dan honderdduizend pond sterling, en wel:

61	tusschen de	100 en	150.000 £,
35	„ „	150 en	200.000 £,
24	„ „	200 en	300.000 £,
18	„ „	300 en	400.000 £,
6	„ „	400 en	500.000 £,
10	„ „	500 en	1.000.000 £,
2	meer dan		1.000.000 £.

Samen hebben die personen een fortuin van 39.319.799 pond bezeten, dat is gemiddeld 3 millioen gulden de man. Twee waren erbij, die meer dan 12 millioen gulden bezaten. Daarbij komt nog, dat bij die sommen het onvervreemdbaar familie-goed, dat aan den oudsten zoon overgaat, niet eens is medegerekend.

—Het huwelijk van den hertog van York, den toekomstigen koning van Engeland, met prinses Mary van Teck, heeft den 5 Juli plaats gehad.

Het was prachtig weer; geheel Londen zag er feestelijk uit, en alle inwoners bevonden zich op straat. De openbare gebouwen waren prachtig versierd. De voornaamste straten, vooral die, door welke de prinselijke bruidsstoet trok, waren vol vlaggen. Vele huizen en winkels waren gedrapeerd en met bloemslingers behangen. Overal zag men zinnebeelden en opschriften, alsmede portretten van bruid en bruidegom.

Van de City tot het Buckingham-paleis was het zwart van de menschen. Overal heerschte een opgewekte stemming.

Het was een schitterende stoet van rijtuigen, met het eskorte van de kurassiers der garde, die voortrok onder het donderen van het geschut. De menigte heeft den stoet over den geheelen afstand van den tocht met geestdrift toegejuicht. Vooral prinses Mary was het voorwerp van warm huldebetoon.

De koninklijke kapel van St. James, waarin de huwelijksvoltrekking plaats had, bood een schitterenden aanblik door de menigte van prachtige uniformen. Alle dames waren in hoftoilet en groot gala, schitterende van diamanten; prinses Mary, stralende van schoonheid in het sierlijke bruidsgewaad; de hertog van York, de prins van Wales en de Russische grootvorst-troonopvolger, in marine-uniformen. De Indische prinsen in hun Oostersche kleedij, overladen met kostbare edelgesteenten, zetten niet weinig tot den luister bij.

De bruid droeg een tuil Yorker rozen, haar door den bruidegom aangeboden. Als bruidsmeisjes traden op tien prinsesjes, achterkleinkinderen van de Koningin, die een allerliefst groepje vormden.

Het huwelijk werd door den aartsbisschop van Canterbury ingezegend. Na afloop der plechtigheid, die ook door den heer en mevrouw Gladstone werd bijgewoond, reden de Koningin en alle vorstelijke personen met de jonggehuwden naar het Buckingham-paleis. Overal, waar de stoet passeerde, dezelfde ovatiën van de zijde der bevolking, als bij het gaan naar de kapel.

Maar de warmte was zoo drukkend dat op straat ieder oogenblik personen door de hitte flauw vielen of door een zonnesteek werden getroffen. De politie bracht er voortdurend op draagbaren weg; het was een ware ambulancedienst.

Ten paleize was groot-gala luncheon, waaraan koningin Victoria voorzat. Aan tafel in de groote zaal van Guildhall zaten 700 à 800 personen aan. Na een toost op den koning en de koningin van Denemarken, dronk de lord-mayor op den Czarewicz. Deze betuigde daarvoor zijn dank en sprak de hoop uit, dat de vriendschappelijke gevoelens, die tusschen het Engelsche en het Russische vorstenhuis bestaan, zich ook over de beide volken zullen uitbreiden. Na afloop daarvan verschenen de koningin, de hertog en de hertogin van York met den hertog van Teck op het balkon, waar zij verscheidene minuten vertoefden en door de menigte met geestdrift werden toegejuicht.

Te 5 uur reden de hertog en de hertogin van York in een open rijtuig naar het station in Liverpool Street; overal op hun weg langs het Strand en door de City bracht de bevolking hun een ovatie vol geestdrift. De jonggehuwden vertrokken per spoor naar Sandringham, waar zij te 8 uur aankwamen.

De weg van het station tot *York-cottage*, waar zij de wittebroodsweken gaan doorbrengen, zag zwart van de menschen. Van alle huizen wapperde de vlag.

Te Londen bewoog zich den geheelen avond in de voornaamste straten een dichte menigte, om de schitterende illuminatie te bewonderen.

De bruid heeft 1325 huwelijksgeschenken gekregen, tot eene gezamenlijke waarde van minstens 2½ millioen gulden. Daaronder was een geschenk van den beroemden schilder Alma Tadema (een Fries van geboorte): en van de bevolking van het eiland Guernesey prachtige modellen in email van oude galjoenen en andere Hollandsche schepen.

— Op last van de Koningin brengt de Engelsche minister van buitenlandsche zaken het volgende ter openbare kennis:

„Windsor Castle, 10 Juli. H. M. koningin Victoria wenscht nogmaals den volke te betuigen, hoe aangenaam zij getroffen is door de groote loyauteit en gehechtheid aan haar en haar huis, welke op zoo treffende wijze gebleken zijn bij gelegenheid van het huwelijk van den hertog van York. H. M. was daardoor echter geenszins verrast, want zoowel bij vreugde als smart heeft zij altijd van het volk de levendigste en warmste blijken van sympathie ondervonden. H. M. betuigt daarvoor hare hooge erkentelijkheid; zij weet dat de volkeren van haar uitgestrekt rijk overtuigd zijn, hoe oprecht haar hart deelneemt in al hun vreugde en droefheid en het is juist het bestaan van dezen band tusschen hare volkeren en haar, hetwelk de ware kracht vormt van het rijk. H. M. sluit zich aan bij haar volk in het uitbrengen van de vurigste wenschen en gebeden voor het welzijn en het geluk van hare dierbare kleinkinderen. Geteekend: Victoria."

—De jongste zitting van het Lagerhuis werd een uur lang verstoord door een heftig tooneel. De unionist Brodrick had de Ieren een onbeduidend en babbelachtig volk genoemd. De Iersche afgevaardigde Sexton vatte daarop vuur en zeide, dat die uitdrukking een groote onbeschoftheid was. De voorzitter verzocht Sexton herhaaldelijk zijne woorden terug te nemen; toen dit niet hielp, beval hij Sexton voor het overige der zitting het Huis te verlaten. Sexton voldeed hieraan eerst, nadat Gladstone een beroep op hem gedaan had, om het Huis van den pijnlijken toestand te verlossen. Gedurende de geheele scène was de vergadering buitengewoon woelig, en toen Sexton eindelijk heenging, werd hij uitbundig toegejuicht door de nationalisten en de radicalen, die opstonden en met hun hoeden zwaaiden.

—In Achter-Indië dreigt het tot eene botsing te komen, die wel eens op een internationaal conflict kan uitloopen. De Franschen zijn daar in geschil met de Siameezen en treden tegen hen op eene wijze, die groote verbolgenheid bij de Engelschen opwekt.

Volgens berichten uit Bangkok aan de *Times* hebben twee nieuwe Fransche kanonneerbooten van den nacht gebruik gemaakt om de rivier Menam te forceeren, ofschoon Frankrijk's gezant aan de Siameesche regeering had beloofd, dat dit niet zou geschieden. Deze beide kanonneerbooten zijn doorgestroomd naar Bangkok. De aldus bedrogen Siameezen bleken onvoorbereid, maar hunne forten aan de rivier Paknam wisselden schoten met de kanonneerbooten. De Siameesche regeering beschouwt deze handeling der Franschen als verraderlijk, te meer daar de gezant daags te voren de vredelievendste verklaringen afgelegd en betuigd had, dat de geschillen op minnelijke wijze vereffend zouden worden.

Van de bemanning der *Inconstant* en der *Comète* is één man gedood; twee zijn gewond. Deze schepen zijn met de *Lutin* bijna vlak tegenover het Engelsche gezantschapsgebouw voor anker gekomen. Van de Siameezen zijn een tiental gesneuveld.

De koning en het kabinet hielden raad op het paleis. Als de oorlog uitbreekt, zullen in de geheele stad verschrikkelijke tooneelen voorvallen.

De *Times* in een hoofdartikel over die zaak sprekende, toont aan, dat de zending van nog twee kanonneerbooten naar Bangkok alsmede in strijd is met de toezegging der Fransche regeering aan Engeland, dat hiervan verwittigd had behooren te worden. „De Fransche militaire overheden ginds schijnen of onvoldoende instructiën bekomen te hebben, of zij bekommeren zich niet om de instructiën. Maar onder de aanranding van Siam door de Franschen is Engeland niet onverschillig, daar het ginds grooter belangen heeft dan Frankrijk."

Belgie. — Groote beweging den 8 Juli in de Belgische Kamer.

De grondwet werd herzien, en minister Beernaert wilde er een artikel invoegen, eerstens: de mogelijkheid voor België openend om koloniën te verwerven, en voorts bepalend dat die koloniën door eigen wetten zouden geregeerd worden.

Namens de uiterste linkerzijde kwam de heer Hanrez sterk op tegen het streven om België koloniën op den hals te schuiven.

Men weet, dat België indertijd geld geleend heeft aan Congo met het recht, om in 1900 te kiezen: geld terug of den Congo annexeeren.

De heer Hanrez wees erop, dat de uitgaven in den Congo onophoudelijk toenamen en weldra vier millioen bereikten, terwijl de inkomsten slechts een half millioen bedroegen. De groote financiers waren dan ook zeer wantrouwend ten opzichte der leening, en 't waren de kleine renteniers, die de Congo-leening dekten, evenals met de Panama-zaak het geval was. Later moest de Staat 10 millioen geven, om een spoorweg te bouwen, en in 1890 moest voor de vierde maal België's financieële hulp worden ingeroepen. Daarvoor krijgt België nu bij 's konings overlijden den Congo; de koning kon die ook eerder schenken. Maar men is niet algemeen daarop gesteld; de Senaat is er bijzonder tegen. De Congo is een financieële lastpost, die ons ook de vorming eener marine en van een koloniaal vrijwilligersleger zal kosten, zeide de heer Hanrez.

Minister Beernaert kwam daartegen op. Een marine zal niet noodig zijn, verzekerde hij. De Congo gaat snel vooruit; reeds nu bedragen de staatsontvangsten twee millioen. En dan moet men niet vergeten de kolossale winsten, die België uit den Congo trekt. Het voert zijne katoengoederen daarheen uit en heeft den geheelen ivoor-, caoutchouc- en palmolie-handel in handen. Hij begreep niet, hoe men koloniën nadeelig kon achten; Cuba is voor Spanje, Java voor Nederland toch alles behalve een lastpost!

Maar nu kwam ook de heer Lambiotte tegen de regeeringspolitiek op. Men had 25 millioen voor de Congospoorwegen gevraagd, en nu bleek dat dit niet voldoende was. Er zou dus nog meer moeten worden bijgepast. En men had de Kamer eene enquête geweigerd! Hij voorzag voortdurende moeielijkheden: strijd met de Arabieren, zoodat de Belgen in den Congo in eene positie zouden komen als de Engelschen in Soedan, de Franschen in Tonkin en de Hollanders in Atjeh. Men schijnt ook buitenlandsche conflicten te vreezen, want al zei de minister, dat eene marine niet noodig was evenmin als een koloniaal leger, het is toch een feit, dat te Boma een fort wordt gebouwd, en dat is een kwaad teeken.

De radicale aanvoerder Feron steunde de opposanten en verdedigde een door Hanrez ingediend voorstel, om de vraag: zal België koloniën aanvaarden of niet? aan een volksreferendum te onderwerpen.

Spanje.— Het aantal anarchistische geweldplegingen is in dezen tijd zeer sterk geweest in Spanje.

Woensdag ontplofte voor de deur van een advocaat te Sevilla een bom. De deur werd aan splinters geslagen.

Uit Madrid kwam bericht van het aanhouden van een individu, die in de nabijheid der woning van Canovas in het bezit van een helsch werktuig werd gevonden.

Te Murcia ontplofte eene bom voor een aanzienlijk huis; een bediende werd gekwetst.

Te Valencia had ook eene ontploffing plaats in een winkel. Het geheele huis werd vernield en zeven personen zwaar gekwetst.

Portugal.—Men kent den naam van een markies de Pombal, waaraan zulk eene treurige vermaardheid is verbonden, doordien de aldus heetende minister op het eind der vorige eeuw en onder den invloed der Fransche filosofen de Jesuïetenorde verdreef, hetgeen het geleidelijk verval van alle religieuze orden in dat land ten gevolge had.

Thans is gelukkig eene beweging merkbaar ten gunste der orden, die steeds sterker en sterker wordt, en dezer dagen zag men in het Heerenhuis het verblijdend verschijnsel, dat een markies van Pombal opstond en eene gloeiende rede hield voor het herstel der religieuze orde in de koloniën, als het eenige middel om de Portugeesche bezittingen op te heffen uit het zedelijk verval, waarin zij dreigen onder te gaan.

Amerika. — In Columbia, een der Staten van de Unie, zijn Zaterdag 1 Juli, alle herbergen, koffiehuizen, *bars*, societeiten, proef lokalen enz. gesloten geworden, om te voldoen aan een wet, die onlangs aangenomen is. De verkoop van geestrijke vochten is alleen aan apothekers vergund, in geval zij tot geneesmiddel dienen. De wet zal streng toegepast worden, zelfs de clubs mogen geen bedwelmende dranken voor het gebruik hunner leden verkoopen. De drankverkoopers dreigen, dat zij de wettigheid van dien maatregel voor de rechtbank zullen bestrijden.

Azie.— Is het nu juist dertig jaar geleden, dat zich internationale moeilijkheden in Japan voordeden, waarbij ook Hollandsche schepen deel uitmaakten van het Europeeesch eskader, en de *Medusa* haar beroemd heldenfeit: het breken van de blokkade der straat van Semonisekee, volvoerde, — thans dreigen in Siam internationale verwikkelingen te ontstaan. De Franschen zijn er met de Siameezen slaags geraakt, er bestaat opstand in Annam, en geheime Chineesche genootschappen beroeren het geheele schiereiland, zoodat de Europeanen er bedreigd zijn. Een Nederlandsche kanonneerboot is reeds te Bangkok aangekomen, terwijl er een Duitsch wordt verwacht.

— Te Manilla is het stoomschip *Don Juan* brandend binnengesleept. Een deel der manschappen en passagiers is door het reddend vaartuig overgenomen; 145 Chineezen zijn omgekomen.

VERSCHEIDENHEDEN

— Dokter: „Ziezoo, vrouwtje, nu geef je je man om de vier uur een eetlepel van dit drankje."

Boerin: „Goddank, dokter, kunnen wij het nog wel zóó goed stellen, dat wij het op de medicijnen niet behoeven uit te sparen. Hij kan best om het halfuur een eetlepel krijgen."

NOTICIANAN DI CABEL

Paris, 5 *Agosto.*— Na Bangkok nan ta tratando pacificamente cláusulanan dje arreglo franco-Siamés.

General Dodds ta encargá di pacificá Dahomey enteramente.

Cólera ta aumentá'na Italia i na Irlanda.

Rusia a pidi gobierno di China explicación tocanti concentración di tropa china na frontera.

Prensa di Inglaterra ta pidi gobierno inglés di yudá Siam pa indemnizá Francia.

Nan ta bisa koe e comisión di arbitrage di lamar di Behring, ta na favor di Inglaterra.

New-York. — Dia pa dia ta bira más visible koe Exposición di Chicago ta malogrando.

BEKENDMAKING

In den ouderdom van ruim 62 jaren, tijdig voorzien van de H. H. Sacramenten der Stervenden, overleed in den avond van den 7en. dezer tot onze groote droefheid onze dierbare echtgenoote, moeder en behuwdmoeder Mevr. **Betsy, Rosalia, Mida de Jutting.**

CHARLES JUTTING.
ISAAC JUTTING.
ELENITA JUTTING.
EUFROSINA DE LEON
GEB. JUTTING.
CARLOS JUTTING.
MARIE WOLF DE JUTTING.

DANKBETUIGING

Voor de vele blijken van deelneming, ondervonden bij het overlijden van onze dierbare echtgenoote, moeder en behuwdmoeder, Mevr. **Betsy, Rosalia, Mida de Jutting,** betuigen ondergeteekenden hunnen hartelijken dank.

CHARLES JUTTING.
ISAAC JUTTING.
ELENITA JUTTING.
EUFROSINA DE LEON
GEB. JUTTING.
CARLOS JUTTING.
MARIE WOLF DE JUTTING.

De Openbare Verkooping van de perceelen No. 145 VREDELUST (a. KORTIJN) en No. 146 wordt uitgesteld op *Woensdag den* 16 *Augustus* 1893 des middags om 12 uur.

J. E. VAN DER MEULEN JR.

I. S. SCHEIDELAAR

BREEDESTRAAT—OVERZIJDE.

heeft heden per Holl. boot ontvangen de gerenommeerde sigaren "MARIA CHRISTINA," als ook andere merken.

Curacao, 29 Juli 1893.

"Pidi I Lo Boso Haja"

ta titulo di un boeki di Misa koe mi a ricibi poco dia pasa i koe tin toer oracion necesario pa un bon cristian. Nan ta masjar boenita gebinder, pro. pio pa regalo, i nan prijs ta di *f* 1.20 te *f* 4.50. També mi a haja masjar boeki di Misa na holandes, masjar boenita i di diferente prijs. Mi ta ofrece també un colleccion di Katholieke Illustratie boenita gebinder; pa informacion cerca.

AURELIO ALVAREZ.

Paul F. G. CURIEL

biedt het geëerde publiek zijne diensten aan tot het geven van lessen in de Fransche taal en in het Italiaansch- of dubbel boekhouden.

Grondtaal: Hollandsch of Spaansch.

Curaçao, 13 Juni 1893.

MEJORES TIEMPOS VENDRÁN

"Puede esperar un porvenir mas brillante."

La sentencia arriba citada forma parte de una carta que Don Angel M. de Panillos ha escrito á los sucesores de Moreno Miguel, farmacéuticos en Madrid.

Que haya un hombre que pueda anticipar mayor felicidad en el futuro que la que ha gozado en el pasado es un hecho sobre el que pueden felicitarle sinceramente sus amigos. Porque, ¿ qué es la vida sino es por el placer y alegría que nos trae? Ser descargado de un peso, estar libre de ansiedades, ser aliviado de algun dolor, son cosas semejantes al desaparecer las nubes del cielo después de los dias de tormenta y horror.

La carta entera es como sigue: "Hace algun tiempo" — dice el que la suscribe — "que estando en uno de sus establecimientos consulté á V. acerca de las medicinas que podrian curar más pronto y eficazmente una enfermedad pertinaz del estómago de la que había venido padeciendo por largo tiempo, habiendo probado sin éxito alguno infinidad de medicinas de todas clases.

"Sabrá V. que por su firme recomendación decidí hacer uso del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, y ahora me apresuro á dar á V. las más sinceras gracias por su consejo, puesto que es á este Jarabe que debo la más completa cura de tan terrible enfermedad, para la que habian sido inútiles todos los demás remedios.

"Gracias al Jarabe de la Madre Seigel, puedo dedicarme ahora á mi trabajo, y *gozo de la vida nuevamente en plena juventud. Puedo esperar un porvenir más brillante* libre del continuo sufrimiento á que parecía destinado.

"No sé si podrá V. comunicar la espresión de mi gratitud á los propietarios del Jarabe al que debo mi restablecimiento. Pero si le fuera posible comunicárselo le estaré á V. aún más agradecido.

"Suyo, etc. (fdo.) Angel M. de Panillos."

El farmacéutico citado, que es uno de los más respetables de España, no perdió tiempo en participar á los propietarios del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, el deseo y sentimientos de su corresponsal, enviándoles copia de la carta que dejamos trascrita. Se alegraron, aunque no se sorprendieron, del resultado producido por el uso de su medicina en el caso mencionado.

La enfermedad era indigestión y dispepsia, lo que no es peculiar á ninguna nación ó país, pero que es el origen de pesar y sufrimiento incalculable por toda la extensión del mundo civilizado. Verdaderamente casi se puede decir que es la enfermedad *única,* tanto más cuanto que otras afecciones tales como reuma, afección al hígado y riñones, bronquitis, tisis, postración, nerviosa, insomnio crónico y jaquecas, están ahora reconocidas por las autoridades médicas más eminentes de ser nada másque el resultado y por lo tanto los síntomas, del entorpecimiento y embargo de las funciones del estómago, que es la fuente de toda fortaleza en la vida física. *Abolir la causa es siempre equivalente á librarse del efecto.*

Este remedio cuyo uso es cada dia mayor en España cura la indigestión y dispepsia y anula su continuación como ninguna otra preparación ha podido hacer. Se destina á este objeto y solamente á él.

Podemos añadir que farmacéuticos de tal reputación como los mencionados en la carta, nunca hubieran recomendado, una medicina de cuyos méritos no se hubieran cerciorado ántes; y tanto su agradecido corresponsal como el público en general que lea su franca y persuasiva carta y se aproveche de ella, no podrán ménos de agradecerles el haberles llamado su atención hacia el Jarabe.

I. S. SCHEIDELAAR

CALLA GRANDI.—OTROBANDA.

a ricibi koe ultimoe vapor — SIGAR HOLANDES — masjar barata.

Curazao, 17 Junio 1893.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK.

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1893.	Venezuela.	Philadelphia.	Caracas.	Venezuela.	Philadelphia.	Caracas.
Vertrekt van NEW YORK....	Juni. 17	Juni. 28	Juli. 8	Juli. 18	Juli. 27	Aug. 5
Komt aan te CURAÇAO	.. 23	Juli. 4	.. 11	.. 24	Aug. 2	.. 11
Vertrekt van	.. 24	.. 5	.. 15	.. 25	.. 3	.. 12
Komt aan te PTO. CABELLO	.. 25	.. 6	.. 16	.. 26	.. 4	.. 13
Vertrekt van	.. 26	.. 6	.. 17	.. 26	.. 4	.. 14
Komt aan te LA GUAYRA..	.. 27	.. 7	.. 18	.. 27	.. 5	.. 15
Vertrekt van	.. 30	.. 11	.. 21	.. 31	.. 9	.. 19
Komt aan te PTO. CABELLO	Juli. 1	.. 12	.. 22	Aug. 1	.. 10	.. 20
Vertrekt van	.. 1	.. 12	.. 22	.. 1	.. 10	.. 21
Komt aan te CURAÇAO	.. 2	.. 13	.. 23	.. 2	.. 11	.. 22
Vertrekt van	.. 4	.. 14	.. 24	.. 2	.. 11	.. 22
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en Mails aan wal te zetten en in te nemen	.. 5	.. 15	.. 25	.. 3	.. 12	.. 23
Komt aan te NEW-YORK...	.. 11	.. 21	.. 31	.. 9	.. 18	.. 29

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO........	Juni. 21	Juli. 5	Juli. 15	Juli. 25	Aug. 3
Komt aan te MARACAIBO........	25	6	16	26	4
Vertrekt van	Juli. 1	11	22	31	9
Komt aan te CURAÇAO	2	12	23	Aug. 1	10

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA S. A. BETHENCOURT E HIJOS, CURAZAO